

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

УДК 330.101

UDC 330.101

П. Якубек, к. е. н., доцент,
І. В. Шапошникова, д. соц. н., доцент,
К. С. Шапошников, д. е. н., професор

P. Yakubek, Candidate of Economic
Sciences, Associate Professor,
I. V. Shaposhnykova, Doctor of Sociology,
Associate Professor,
K. S. Shaposhnikov, Doctor of Economics,
Professor

**НАПРЯМИ АДАПТАЦІЇ СВІТОВОГО ДОСВІДУ
РОЗВИТКУ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ
У ПЕРІОД СТАНОВЛЕННЯ
ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ**

**DIRECTIONS OF WORLD EXPERIENCE
ADAPTATION OF HIGHER EDUCATION
DEVELOPMENT IN UKRAINE DURING THE
INFORMATION ECONOMICS FORMATION**

Актуальність теми дослідження. Ключовим чинником соціально-економічного, інституційного, політичного та культурного розвитку будь-якої країни є освіта. У свою чергу, реалізація концепції сталого розвитку є одним із завдань формування інформаційної економіки та залежить від якісних характеристик людського капіталу.

Постановка проблеми. У зв'язку з швидким зростанням ринку інноваційної продукції та високим рівнем його конкуренції доцільним є пошук стратегічних напрямів забезпечення інноваційного розвитку вищої освіти шляхом дослідження світового досвіду та перспективних напрямів його адаптації в Україні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основні положення щодо розвитку вищої освіти в Україні знайшли відображення в розробках таких вітчизняних та зарубіжних фахівців як: В. Авер'янова, Г. Атаманчук, О. Васильєвої, М. Вебер, Д. Зеркін, О. Овчарук, А. Стадник, Є. Суліми, Н. Холявко, В. Цвєтковом, С. Шкарлет, О. Якименка та ін.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Незважаючи на значні наукові напрацювання аналіз останніх публікацій свідчить про необхідність дослідження наукових підходів до адаптації світового досвіду щодо розвитку вищої освіти в Україні.

Постановка завдання. Стаття покликана структурувати методологічні підходи до адаптації світового досвіду розвитку вищої освіти у період становлення інформаційної економіки в Україні.

Виклад основного матеріалу. У статті розглянуто та визначено особливості розвитку вищої освіти у країнах світу. Систематизований методологічний підхід до визначення напрямів інноваційного розвитку сфери вищої освіти в умовах становлення інформаційної економіки. Виокремлено напрями адаптації світового досвіду в Україні.

Висновки. Результатами дослідження є розроблені заходи щодо адаптації світового досвіду розвитку вищої освіти в інформаційній економіці: структурно-функціональні, інформаційно-комунікаційні, науково-інноваційні, фінансові, мотиваційні, темпологічні, інституційні.

Ключові слова: вища освіта; розвиток, інформаційна економіка; інновації; державна політика.

DOI: 10.25140/2410-9576-2019-1(17)-78-84

Urgency of the research. Education is the key factor in the socio-economic, institutional, political and cultural development of any country. In turn, the sustainable development concept implementation is one of the tasks of the information economy formation and depends on the qualitative characteristics of human capital.

Target setting. Due to the rapid growth of the innovative products market and the high level of its competition, it is expedient to search for strategic directions of providing innovative development of higher education by studying world experience and perspective directions of its adaptation in Ukraine.

Actual scientific researches and issues analysis. The main provisions for the development of higher education in Ukraine have been reflected in the development of such domestic and foreign experts as V. Averianov, H. Atamanchuk, O. Vasylieva, M. Veber, D. Zerkin, O. Ovcharuk, A. Stadnyk, Ye. Sulima, N. Kholiavko, V. Tsvietkovoh, S. Shkarlet, O. Yakymenko, etc.

Uninvestigated parts of general matters defining. Despite the considerable scientific developments, the analysis of recent publications shows the need to study scientific approaches to the adaptation of world experience on the development of higher education in Ukraine.

The research objective. The article is aimed to structure the methodological approaches to the adaptation of world experience in the development of higher education in the period of the information economy formation in Ukraine.

The statement of basic materials. The peculiarities of the higher education development in the countries of the world are considered and determined in the article. The methodological approach to the definition of innovative development directions of the sphere of higher education in the conditions of the information economy formation are systematized. The directions of world experience adaptation in Ukraine are singled out.

Conclusions. The results of the study include measures to adapt world experience in the higher education development in the information economy: structural and functional, information and communication, research and innovation, financial, motivational, tempological, institutional.

Keywords: higher education; development, information economy; innovation; state policy.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Актуальність теми дослідження. Інноваційний розвиток суспільства передусім залежить від розвитку вищої освіти, які сприяють безперервному прискореному оновленню знань і, як наслідок, – соціально-економічному зростанню країни. Проте, впровадження інновацій в сферу вищої освіти України здебільшого проходить стихійно, а інколи й хаотично, без належного цілеспрямованого й системного впливу органів державної влади на орієнтацію освіти до інноваційних змін, визначення нових освітніх орієнтирів та нової якості державного регулювання. Основним завданням стратегічного державного регулювання у сфері вищої освіти стає забезпечення якісної освіти та її інноваційного розвитку на основі адаптації позитивного світового досвіду в умовах становлення інформаційної економіки.

Постановка проблеми. У зв'язку з швидким зростанням ринку інноваційної продукції та високим рівнем конкуренції даного ринку доцільним рішенням стає пошук шляхів розвитку вітчизняної сфери вищої освіти. Розглядаючи основні види інновацій та можливі напрями їх реалізації, що слугує забезпеченню модернізації сфери вищої освіти відповідно до новітніх викликів інформаційної економіки, необхідним є визначення напрямів адаптації світового досвіду інноваційного розвитку вищої освіти як системи, яка характеризується особливостями трансформації фінансово-економічної, науково-технологічної, комерційної та педагогічної діяльності закладів вищої освіти, використанням новітніх організаційно-управлінських рішень та інформаційних технологій у напрямку підвищення ефективності функціонування її складових та конкурентоспроможності висококваліфікованих випускників для наукового сектору і ринку праці.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Основні положення щодо розвитку вищої освіти в Україні знайшли відображення в розробках таких вітчизняних та зарубіжних фахівців як: В. Авер'янова, Г. Атаманчук, В. Бакуменка, О. Васильєвої, М. Вебер, Д. Зеркін, Т. Іванової, І. Кобилянської, О. Овчарук, А. Стадник, Є. Суліми, Ю. Тихомиров, Н. Холякко, В. Цветковом, С. Шкарлета, О. Якименка та ін. Фундаментальні засади забезпечення стратегічного інноваційного розвитку сфери вищої освіти в умовах становлення інформаційної економіки закладають науковці: С. Бурлуцька, В. Вахштайн, О. Віталій, О. Гладков, В. Жаміна, Г. Захаревич, В. Іванов, С. Клепко, Д. Козоріз, В. Луговий, А. Мюллер-Армак, С. Натрошвілі, О. Руденко, В. Семиноженко, Б. Смирнов, М. Степко та ін.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Незважаючи на широкий спектр напрямків дослідження особливостей розвитку сфери вищої освіти в Україні та світі, у працях зазначених учених практично не знайшли відображення питання визначення напрямів та заходів щодо адаптації позитивного світового досвіду інноваційного розвитку сфери вищої освіти в Україні у період становлення інформаційної економіки.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження сучасних методологічних підходів до адаптації світового досвіду інноваційного розвитку сфери вищої освіти в Україні у контексті становлення інформаційної економіки.

Виклад основного матеріалу. Сучасний стан інноваційного розвитку сфери вищої освіти підтверджує стихійність та неконтрольованість відповідних процесів. У результаті відбувається деформація їхньої структури, яка дисгармоніює з іншими сферами та галузями національної економіки (ринком праці, виробничою системою, об'єктами соціальної інфраструктури, системою державного регулювання тощо). Саме тому виникає необхідність до формування концептуального представлення процесу інноваційного розвитку сфери вищої освіти з її органічним введенням у інформаційну економіку та подоланням відповідних негативних явищ. Саме тому світовий досвід стає ключовим інформаційним джерелом з перспективою адаптації кращих інструментів державного регулювання, використання системних підходів, у тому числі у напрямку забезпечення самоорганізації в межах сфери вищої освіти, та способів здобуття відповідних переваг вітчизняної сфери вищої освіти над такими ж системами зарубіжних країн.

Звичайно, абсолютне копіювання відповідних світових освітніх моделей та інструментів інших країн є досить непродуктивним. Адже національні моделі функціонування та розвитку освіти варто формувати, опираючись на національні потреби та соціально-економічні особливості [1]. А тому запозичення світового досвіду може викликати суперечності у контексті визначення особливостей інституційної основи країни загалом та сфери вищої освіти зокрема, яка

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

функціонує на усталеній системі цінностей країни. З метою недопущення відповідних втрати такої національної особливості, що на сьогоднішній день є особливо актуальним для європейських країн як результату впровадження Болонського процесу, варто визначити чіткий алгоритм адаптації світового досвіду щодо інноваційного розвитку сфери вищої освіти до вітчизняного інституційного середовища. Виняткову увагу варто зосереджувати на спільних характеристиках вітчизняної та зарубіжної сфери вищої освіти та суспільних відповідних систем у цілому. У даному аспекті потребують дослідження історичні передумови розвитку держави, інституційні основи життєдіяльності, системи цінностей, певних традицій у межах визначеної країни.

Основним ризиком у адаптації міжнародного досвіду є активізація глобалізаційних процесів, які ґрунтуються на таких базових імперативах – ринкові, ресурсні, інформаційно-технологічні та екологічні, які певним чином впливають на гомогенізацію функціонування та розвитку сфери вищої освіти і країни загалом. Отже збереження інституційної основи сфери вищої освіти у контексті адаптації позитивного світового досвіду постає важливою умовою результативності відповідного процесу.

Перш за все варто звернутись до досвіду країн світу щодо формування концептуального бачення інноваційного розвитку сфери вищої освіти як основної детермінанти соціально-економічного розвитку країни в умовах становлення інформаційної економіки. У середині ХХ ст. в розвитку вищої освіти більшості країн визначилось два ключових фактори, які не підходили до традиційних систем: по-перше, освіта почала дуже відставати від темпів розвитку та оновлення сучасних знань; по-друге, у зв'язку із значним соціокультурними зрушеннями ХХ ст. вища освіта стала значно масовою, тобто розрахованою для всіх. На той час фактори визначили багато напрямів у реформуванні та якісних змін в сфері вищої освіти різних країн світу. Саме тому орієнтація вищої освіти на засвоєння певної системи знань, яка була на той час традиційною й ефективною ще декілька десятиліть тому, в сучасних умовах не відповідає необхідному соціальному замовленню, яке потребує отримання на виході самостійних, ініціативних та відповідальних осіб, які здатні раціонально взаємодіяти у реалізації соціально-економічних та виробничих завдань [2-3].

Тобто нинішня вагомість сфери освіти та її інноваційного розвитку для соціально-економічного поступу країни повинна представлятись у підготовці професіоналів та всебічно розвинених людей, здатних своєю працею покращувати середовище і способи життя. У свою чергу, сфера вищої освіти повинна слугувати інноваційним середовищем реалізації інтелектуального потенціалу осіб, які навчаються. Узагальнюючи проведений огляд світового досвіду регулювання інноваційного розвитку сфери вищої освіти, виокремлено напрями його адаптації в Україні (Рис. 1).

Виокремлення напрями адаптації світового досвіду щодо вдосконалення інформаційної бази регулювання інноваційного розвитку сфери вищої освіти є закономірним у силу практичної неможливості відповідних порівнянь освітньої статистики. Тобто, статистичні дані, які подаються на загальнодержавному рівні не відображають у повній мірі необхідну ситуацію щодо кількісних і якісних характеристик розвитку сфери вищої освіти.

Отже, інформаційна база державного регулювання інноваційного розвитку сфери вищої освіти повинна бути комплексною, системною, представляти окрім лише кількісних індикаторів відповідні якісні параметри та формуватись шляхом використання багаторівневої системи моніторингу, яка повинна передбачати своєчасне збирання й аналіз необхідної інформації на рівнях особи, навчального закладу, на національному та міжнародному рівнях. Відповідні отримані дані з різних джерел та шляхом різних форм моніторингу, повинні інтегруватись в інформаційній системі регулювання сфери вищої освіти, які можуть здійснювати між собою необхідний обмін певними даними [4].

Саме такий обмін є надто важливим, адже сприятиме у межах сфери вищої освіти балансувати функціонування сфери вищої освіти в комплексну послідовність ідентифікованого матеріалу, а також сприяти координації діяльності у контексті використання превентивних або ж профорієнтаційних заходів.

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

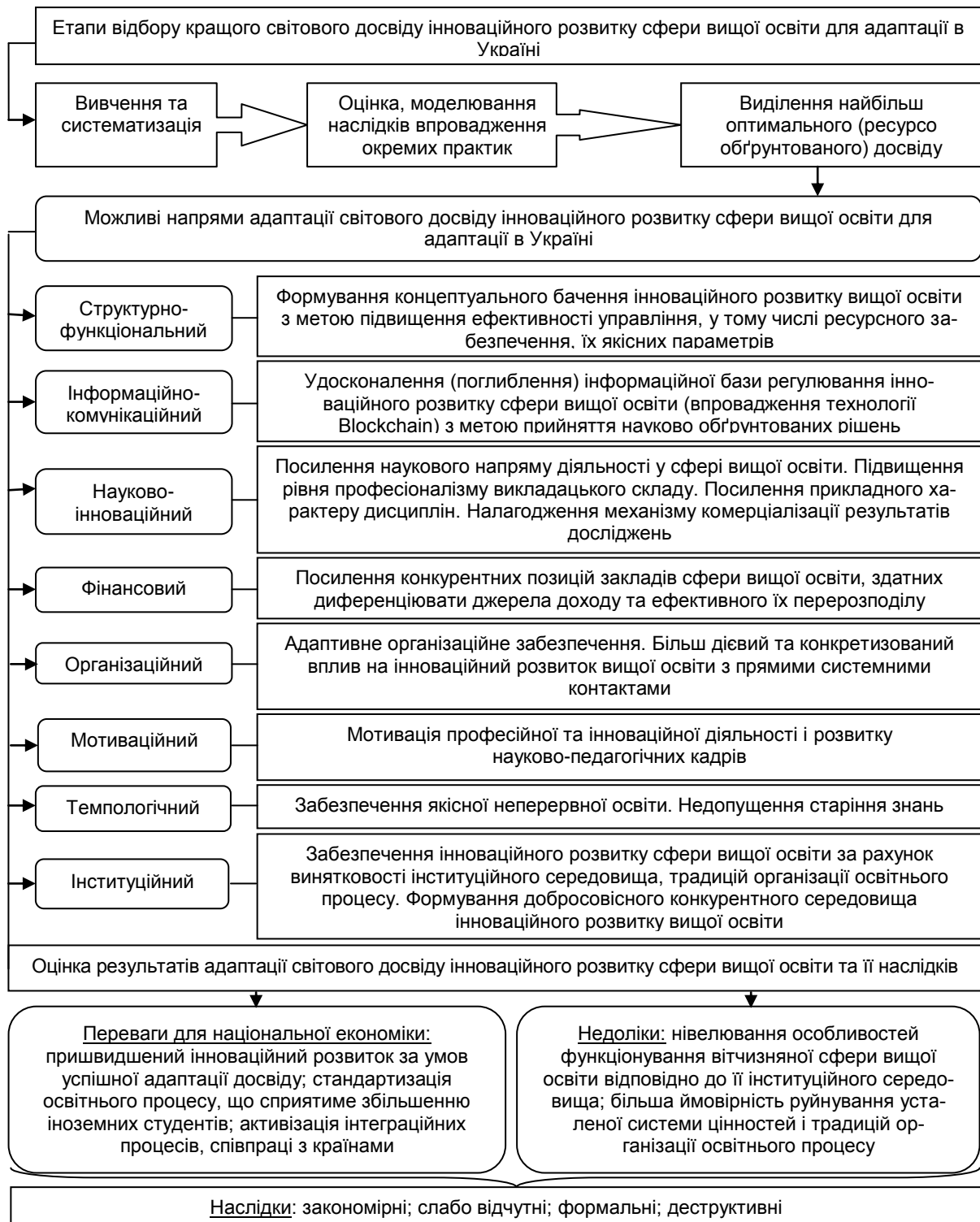

Рис. 1. Варіативність та напрями адаптації світового досвіду інноваційного розвитку сфери вищої освіти в Україні*

*Джерело: розроблено автором

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Особливої актуальності набуває питання пошуку додаткових можливостей щодо фінансового забезпечення інноваційного розвитку сфери вищої освіти, незважаючи на їх основне джерело видатки з державного бюджету. Встановлено, що сьогодні розвинуті країни світу використовують чотири провідні моделі організації фінансування вищої освіти: «Фінансування, орієнтоване на потреби»; «Купівля державою освітніх послуг»; «Фінансування, що базується на оцінці результатів роботи»; «Фінансування, що здійснюється споживачем». Аналіз досвіду провідних європейських країн дозволив ідентифікувати основні інструменти фінансування сфери вищої освіти, які можливо адаптувати до вітчизняних реалій: пряме бюджетне фінансування на покриття витрат; пряме бюджетне фінансування за програмно-цільовим методом (орієнтоване на досягнення результату); бюджетне фінансування з використанням державних зобов'язань (освітніх ваучерів); освітнє кредитування; освітні заощадження; грантове кредитування; отримання плати за навчання від споживачів (замовників) освітніх послуг; корпоративне фінансування (за рахунок коштів корпорацій або майбутніх роботодавців).

Для вітчизняних закладів сфери вищої освіти пошук додаткових джерел ресурсів постає надто гостро тому адаптація світового досвіду в цьому напрямі є досить актуальною. Особливо це стосується практики розвитку сфери вищої освіти розвинених країн щодо одержання додаткових доходів шляхом проведення видавничої діяльності, а також відповідний продаж авторських прав на певні запатентовані винаходи та фінансування різних дослідницьких проектів. Для України такий досвід адаптувати на сьогоднішній день є неможливим у силу фактичної відірваності вітчизняної сфери вищої освіти від науки та виробництва.

Саме тому, важливим напрямом адаптації світового досвіду, важливого для інноваційного розвитку сфери вищої освіти, є посилення наукового напрямку діяльності закладів вищої освіти. Це сприятиме диференціації джерел доходів відповідних структур у контексті можливості продажу відповідних авторських прав, ліцензій, винаходів, наукових розробок у рамках реалізації механізму комерціалізації. Практика високоефективної наукової діяльності характерна для всіх закладів вищої освіти усіх розвинених країн. Так, в Іспанії закон про реформу університетів представляє університет як суспільний заклад, діяльністю якого є навчання та дослідництво [5]. Визнаними у світі є університетські дослідження країн США та Великобританії, які мають дуже високий авторитет та рівень довіри громадськості, слугують важливим маркетинговим аспектом просування відповідних послуг освіти на міжнародному ринку. На сьогодні в Україні такий напрям діяльності закладів вищої освіти зазвичай має формальний характер.

Напрямок інституційного забезпечення як адаптація світового досвіду передбачає звернення до практики інституційних засад державного регулювання сферою вищої освіти. У більшості зарубіжних країнах відбуваються системні процеси децентралізації управління сферою вищої освіти. Це проявляється у тому, що деякі з функцій, які зазвичай виконувала держава, починають передаватися на рівень місцевих органів влади, громадських організацій та приватного сектору. Більш стійкою стає тенденція набуття приватними компаніями відповідних тендерів на надання певних управлінських послуг, підготовку науковців, організацію освітнього процесу тощо. Значно зростає роль у даній справі громадських організацій, та органів місцевого самоврядування, певних асоціацій батьків та закладів освіти [6]. Саме такі загальні процеси є результатом актуальності нашого дослідження та важливим аргументом на користь необхідності інноваційного розвитку сфери вищої освіти як відносно автономних просторових напрямів зі специфічним інституційним середовищем щодо надання освітніх послуг та безпосереднього організації освітнього процесу.

Тобто адаптативне інституційне забезпечення передбачає обґрунтування досвіду інших країн у визначенні відповідних координуючих структур, які сприяють регламентації впливу інформаційної економіки на сферу вищої освіти. Насамперед для вітчизняної сфери вищої освіти цінним є досвід країн ЄС, які практикують функціонування так званих незалежних агенцій щодо забезпечення якості вищої освіти. Саме такі агенції мають бути офіційно представлені державними компетентними органами, повинні мати повний юридичний статус та відповідати всім вимогам чинного законодавства країни. У 2008 році Україні стала повноправним урядовим членом Європейського реєстру забезпечення якості освіти (EQAR), проте представники нашої країни не

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

приймають участь у заходах такого Реєстру [4]. В Україні функціонує Центр моніторингу якості освітніх послуг вищого навчального закладу III-IV рівнів акредитації. Відповідно такі центри існують при більшості освітніх закладах. Однак комплексного моніторингу якісних параметрів функціонування закладів вищої освіти на різних рівнях в Україні на сьогодні немає.

Напрямок щодо забезпечення доступності освіти виділено як один із важливих в адаптації досвіду зарубіжних країн у силу актуалізації даного питання. Доступність вищої освіти означає мобільну, фінансову та фізіологічну спроможність кожного громадянина здобути відповідний освітньо-кваліфікаційний рівень відповідно до особистих потреб та можливих очікувань. З точки зору запозичення світового досвіду особливо актуальним залишається фінансовий аспект таких питань. Адже вартість освітніх послуг в Україні є дуже високою і не останню роль в цьому відіграє нерівність у доходах різних верств населення (висока платоспроможність деяких категорій громадян), а також потужні інвестиції у формі міграційного капіталу (саме такий капітал не спрямовується через розвиток різних видів підприємництва у сфері освіти, а зазвичай виступає як споживчі витрати, тобто оплату навчання). Саме тому, адаптація світового досвіду щодо альтернативних можливостей оплати навчання є дуже актуальною. Привабливою є практика соціальних студентських кредитів, як у Франції (річний процент – 7-9%) [4]. Такі студентські кредити можуть передбачати різні моделі, а саме: заставні позички з прогресивними платежами; заставні позички з фіксованими платежами; відстрочена плата за навчання; прогресивне оподаткування через податкову та страхову системи [5]. Позитивним є досвід Австралії з можливістю відстрочення плати за навчання аж до періоду працевлаштування.

Тобто забезпечення доступності вищої освіти також важливе у напрямку запозичення досвіду інших країн щодо поширення так званої параформальної освіти (вечірні школи, дистанційна освіта), яка передбачає програми, які замінюють формальну школу, тобто дає змогу отримати другий шанс тим, хто не зміг за певних причин відвідувати звичайну школу [4-6].

Отже нами представлені пріоритети адаптації світового досвіду з орієнтацією на відповідні критерії послідовності, системності та сили стимулювання інших сфер суспільного життя в країні. Вважаємо, що такими пріоритетами мають бути практика обліку явищ та процесів, пов'язаних з сферою вищої освіти із офіційним відображенням в статистиці, мотивації науково-педагогічних кадрів, а також подолання характерного формалізму, суб'єктивних оцінок, права надання послуг сфері освіти. Саме такі пріоритети повинні слугувати своєрідною відправною точкою забезпечення інноваційного розвитку вищої освіти із подальшим завоюванням ними ключових сегментних ніш на відповідному міжнародному ринку освітніх послуг.

Висновки. У результаті дослідження обґрунтовані стратегічні напрями інноваційного розвитку сфери вищої освіти в Україні на основі комплексного аналізу стану та перспектив розвитку вищої освіти у світі, які враховують напрями адаптації позитивного світового досвіду у зазначеній сфері: структурно-функціональний, інформаційно-комунікаційний, науково-інноваційний, фінансовий, організаційний, мотиваційний, темпологічний, інституційний. На нашу думку, найбільш цінними рекомендаціями в контексті національних особливостей побудови механізму розвитку вищої освіти у період становлення інформаційної економіки є: необхідність побудови управлінського процесу, націленого на формування системи доступу громадян до якісної вищої освіти, з урахуванням приписів та настанов міжнародних документів; забезпечення синергетичного ефекту від взаємодії освітнього та наукового складників механізму функціонування закладів вищої освіти, причому кожен із складників є для іншого також і джерелом розвитку; орієнтація стратегічного менеджменту закладів вищої освіти на високу конкурентоспроможність, що є ключовою умовою успішності закладу на ринку освітніх послуг та високої доходності; упродовження сучасних інформаційних технологій у механізм державного регулювання розвитком сфери вищої освіти в Україні.

Література

1. Компетентнісний підхід у сучасній освіті : світовий досвід та українські перспективи : бібліотека з освітньої політики / за заг. ред. О. В. Овчарук. - К. : К.І.С., 2004. - 112 с.

References

1. Ovcharuk, O. V. (Eds.). (2004). *Kompetentnisnyi pidkhid u suchasni osviti: svitovi dosvid ta ukrainski perspektivy: biblioteka z osvithoi polityky [Competence approach in modern education: world-wide experience and*

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

2. Кобилянська, І. В. Організація системи освіти в Іспанії / І. В. Кобилянська // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету "Україна". - 2011. - № 4. - С. 60-65.

3. Захаревич Г. О. Державне кредитування здобуття вищої освіти : вітчизняний та зарубіжний досвід [Електронний ресурс] / Г. О. Захаревич // Економічний часопис-XXI. – 2011. – № 9-10. – С. 41-44. – Режим доступу : <http://soskin.info/ea/2011/9-10/201117.html>.

4. Shestakovska T., Kholiavko N. The Economic and Legal Mechanism of Commercialization of R&D Results. *Economics & Education. International Scientific Journal*. Vol. 3, Issue 1. Riga, 2018p.23-29.

5. Bradley J. Integrity in higher education marketing? A typology of misleading data-based claims in the university prospectus. *International Journal for Educational Integrity*. 2013. Vol. 9. No. 2. December. P. 74–88.

6. Холявко Н. І. Пріоритети інноваційного розвитку ВНЗ України / Н. І. Холявко // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. - 2014. - Вип. 10(1). - С. 173-181.

Ukrainian perspectives: library on educational policy]. Kyiv: K.I.S. [in Ukrainian].

2. Kobylianska, I. V. (2011). Orhanizatsiia systemy osvity v Ispanii [Organization of the education system in Spain]. *Zbirnyk naukovykh prats Khmelnytskoho instytutu sotsialnykh tekhnologii Universytetu "Ukraina" – Collection of scientific works of the Khmelnytsky Institute of Social Technologies at the Univeristy "Ukraine"*, 4, 60-65 [in Ukrainian].

3. Zakharevych, H. O. (2011). Derzhavne kredytuvannya zdobuttia vyshchoi osvity : vitchyzniani ta zarubizhnyi dosvid [Public Loans for Higher Education: Domestic and Foreign Experience]. *Ekonomichnyi chasopys-XXI – Economic Annals-XXI*, 9-10, 41-44. Retrieved from <http://soskin.info/ea/2011/9-10/201117.html> [in Ukrainian].

4. Shestakovska, T., Kholiavko, N. (2018). The Economic and Legal Mechanism of Commercialization of R&D Results. *Economics & Education*, 3(1), 23-29 [in Ukrainian].

5. Bradley, J. (2013). Integrity in higher education marketing? A tyrology of misleading data-based slaims in the university rosrestus. *International Journal for Edusational Integrity*, 9(2), 74-88 [in Ukrainian].

6. Kholiavko, N. I. (2014). Priorytety innovatsiinoho rozvyt-ku VNZ Ukrainy [Priorities of Innovation Development of Higher Education Institutions in Ukraine]. *Aktualni problemy rozvytku ekonomiky rehionu – Current Problems development of the economy of the region*, 10(1), 173-181 [in Ukrainian].

Надійшла 10.02.2019

Бібліографічний опис для цитування :

Якубек, П. Напрями адаптації світового досвіду розвитку вищої освіти в Україні у період становлення інформаційної економіки / П. Якубек, І. В. Шапошникова, К. С. Шапошников // Науковий вісник Полісся. – 2019. - № 1 (17). – С. 78-84.

Якубек Петер кандидат економічних наук, доцент, асистент кафедри менеджменту та економіки, ВНЗ „Дубницький технологічний інститут”;
E-mail: jakubek@pobox.sk;

Yakubek Peter Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Assistant at the Department of Management and Economics, Dubnica Institute of Technology;
E-mail: jakubek@pobox.sk;

Шапошникова Ірина Василівна доктор соціологічних наук, доцент, професор кафедри соціальної роботи, соціальної педагогіки та соціології, декан соціально-психологічного факультету, Херсонський державний університет;
<https://orcid.org/0000-0002-3897-7947>;
E-mail: fapis@ukr.net;

Shaposhnykova Iryna Vasyliivna Doctor of Sociology, Associate Professor, Professor at the Department of Social Work, Social Pedagogy and Sociology, Dean of the Socio-Psychological Faculty, Kherson State University;
<https://orcid.org/0000-0002-3897-7947>;
E-mail: fapis@ukr.net;

Шапошников Костянтин Сергійович доктор економічних наук, професор, директор, Причорноморський науково-дослідний інститут економіки та інновацій;
<https://orcid.org/0000-0003-0640-9934>;
E-mail: k.s.shaposhnykov@gmail.com;

Shaposhnyuk Kostiantyn Serhiyovych Doctor of Economics, Professor, Director, Black Sea Research Institute of Economics and Innovation;
<https://orcid.org/0000-0003-0640-9934>;
E-mail: k.s.shaposhnykov@gmail.com.